

Sagen i Orden; dersom derimod de sidste 100 Stemmer sprede sig saa stærkt, at den 5te ikke bliver valgt, saa er der ikke længer Tale om at anvende Forholdstalsvalgmaaden, men saa er Reglen ogsaa efter den ærede Rigsdagsmands eget Forslag den, at samtlige afgivne Stemmesedler paa ny skulle oplæses, og at mellem alle disse 500 Stemmesedler Valget skal bestemmes ved simpel Majoritet. Nu vil det erindres, at simpel Majoritet ikke vil sige en Stemme over Halvdelen, altsaa ikke i nærværende Tilfælde 251 Stemmer, men kun at Den, der har flere Stemmer end nogen Anden, er valgt. Men accurat det Selvsamme, mine Herrer, er det, der forsaavidt vil stee efter det Forslag til § 82, der blev vedtaget ved 2den Behandling; ogsaa derefter ville de 500 Vælgere komme til at afgive deres Stemme; Enhver af dem vil faae en ny Stemmeseddel med Opfordring til kun at skrive Een paa den, og Den, som ud af disse 500 Stemmesedler faaer de fleste Stemmer, er valgt, selv om det Stemmeantal, der er faldet paa ham, relativt taget, kun er en Minoritet. Der er ikke, mine Herrer, den mindste Forskjel paa Minoritet og Majoritet i saa Henseende. Hvad der før Udvalget har været Spørgsmaal om, er kun, at Vælgene skulle kunne oversee Resultatet af Forholdstalsvalgmaaden, inden man laaber sig nøje med den simple Majoritet af samtlige Stemmer tilhøbe.

Conseilspræsidenten: Jeg skal kun endnu ligeoverfor den ærede 3die Landsstingsmand for 2den Kreds (Thalbhøjer) gjøre den Bemærkning, at forsaavidt han har villet hente et Argument for sin Anskuelse derfra, at der i § 73 staaer „i Kjøbenhavn Fattigkassen“, da er det ganske naturligt, at denne Bestemmelse maa tages for Kjøbenhavn, idet der nemlig ikke her findes nogen „de Fattiges Kasse“. Forsaavidt han vilde hævde, at Bøden ogsaa, naar den tilfalder de Fattiges Kasse, kom Vedkommende, der betalte den, tilgode, vilde det dog kun blive paa en høist indirecte Maade.

J. Andersen: Jeg skal kun imødegaae et Par Nittringer, der før faldt fra det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (Høstle). Saa-

vidt jeg forstod ham, fandt han, at den Bestemmelse, der nu staaer i § 48, ikke burde blive staaende, idet der var den Mangel ved den, at, naar en Mand paa imellem 25 og 30 Aar kommer til at boe i en Kreds, saa kunde han som saadan ikke i Henshold til den foregaaende Paragraph bestemme sit politiske Domesticil. Jeg skal dertil sige, at jeg ikke troer, at dette vil kunne have nogen Vanskelighed; thi, naar Vedkommende har opsholdt Betingelserne i Grundlovens § 38, er han jo valgbar der, hvor han boer. Jeg troer derfor ikke, at der er nogen Grund til at forkaste den nævrende Affattelse af § 48; det er jo dog ogsaa kun meget saa Tilfælde, hvor en Mand mellem 25 og 30 Aar vil komme i den Stilling, der omhandles i 2det Stykke af § 48. Men, boer han et Sted, og har han boet der et Aar, vil han strax være valgbar der, og det er vist, at ganske den samme Betragtning da maa gjøre sig gjældende som med Hensyn til, hvor han kan gjøre sin Valgret gjældende.

Ordføreren: Det ærede Medlem lægger ikke Mærke til, at vi staae ligeoverfor en ved anden Behandling vedtagen Redaction, og at de Mængder, som den har, ikke kunne fjernes ved en Henviisning til Grundloven.

Brinck-Seidelin: Jeg skal blot gjøre den korte Bemærkning ligeoverfor den ærede Ordfører, at, saaledes som § 82 blev vedtagen ved anden Behandling, har Majoriteten ved en fornøyet Stemmegivning absolut Overvægt, hvorimod det efter det af det ærede Medlem for 9de Kreds (M. Rasmussen) med flere stillede Endringsforslag kan komme til at beroe paa en Tilfældighed, hvorledes Valget ved Stemmesedlernes fornøvede Oplæsning kommer til at falde ud. (Ordføreren: Nei!) Jeg vil forøvrigt sige til den ærede Ordfører, at man kan have den største Interesse for et Valg, uden at man derfor har Lyst og Velilighed til ofte at vente 3 à 4 Timer for at deeltage i den næste Stemmegivning; det er ikke uvigtigt for Landmænd, der komme langveis fra, om de skulle vente 3 à 4 Timer længer ved en Valghandling.